

KONVENTION

Udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER i denne konvention, Den Europæiske Unions medlemsstater,

SOM HENVISER til Rådets retsakt af 18. december 1997,

SOM ERINDRER om behovet for at skærpe forpligtelserne i henhold til konventionen om gensidig bistand mellem toldforvaltningerne undertegnet i Rom, den 7. september 1967,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at toldmyndighederne på Fællesskabets toldområde og navnlig ved dets ind- og udgangssteder har ansvaret for at forebygge, efterforske og bekæmpe overtrædelser ikke blot af Fællesskabets retsfor skrifter, men også af nationale love, særlig de tilfælde, der er omfattet af artikel 36 og 223 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det voksende omfang af den ulovlige handel af enhver art udgør en alvorlig trussel mod den offentlige sundhed, sædelighed og sikkerhed,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at særlig former for samarbejde, der indebærer grænseoverskridende aktioner med henblik på at forebygge, efterforske og forfølge visse overtrædelser af såvel medlemsstaternes nationale lovgivning som EF-toldbestemmelserne, bør reguleres, og at sådanne grænseoverskridende aktioner altid skal gennemføres under overholdelse af legalitetsprincippet (de skal overholde gældende lovgivning i den bistandsøgte medlemsstat og instrukser fra de kompetente myndigheder i denne medlemsstat), nærhedsprincippet (sådanne aktioner bør kun iværksættes, hvis det viser sig, at andre, mindre vidtrækkende aktioner ikke er velegnede) og proportionalitetsprincippet (aktionens omfang og varighed skal fastsættes under hensyn til grovheden af den formodede overtrædelse),

SOM ER OVERBEVIST, om det er nødvendigt at styrke samarbejdet mellem toldmyndighederne ved at fastlægge procedurer, som gør det muligt for toldmyndighederne at handle i fællesskab og udveksle oplysninger om ulovlig handel,

SOM ER OPMÆRKSOMME på, at toldmyndighederne i deres daglige arbejde skal administrere såvel fællesskabsforskrifter som nationale forskrifter, og at der derfor er et åbenbart behov for at sikre, at bestemmelserne om gensidig bistand og samarbejde inden for begge disse sektorer så vidt muligt udvikles sideløbende,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

— forfølge og straffe overtrædelser af EF-toldbestemmelser og nationale toldbestemmelser.

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Med forbehold af Fællesskabets kompetence yder Den Europæiske Unions medlemsstater via deres toldmyndigheder hinanden gensidig bistand og samarbejder med hinanden for at:

— forebygge og efterforske overtrædelser af nationale toldbestemmelser, og

2. Denne konvention berører ikke gældende bestemmelser om gensidig retshjælp i straffesager mellem retlige myndigheder, jf. dog artikel 3, eller mere fordelagtige bestemmelser i gældende bilaterale eller multilaterale aftaler mellem medlemsstaterne vedrørende det i stk. 1 omhandlede samarbejde mellem toldmyndighederne eller andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne samt arrangementer, der er indgået på samme område på grundlag af en ensartet lovgivning eller særlig ordning, som foreskriver gensidig anvendelse af foranstaltninger i forbindelse med gensidig bistand.

*Artikel 2***Kompetence**

Toldmyndighederne anvender denne konvention inden for rammerne af den kompetence, som de har i henhold til nationale bestemmelser. Intet i denne konvention kan fortolkes som en ændring i den kompetence, der efter nationale bestemmelser er tillagt toldmyndighederne som defineret i denne konvention.

*Artikel 3***Forholdet til gensidig retshjælp mellem retlige myndigheder**

1. Denne konvention omfatter gensidig bistand og samarbejde som led i strafferetlige undersøgelser af overtrædelser af nationale toldbestemmelser og EF-toldbestemmelser, med hensyn til hvilke den bistanðssøgende myndighed har kompetence i medfør af den berørte medlemsstats nationale bestemmelser.

2. Hvis en strafferetlig undersøgelse foretages af eller under ledelse af en retlig myndighed, er det denne myndighed, der bestemmer, om anmodninger om gensidig bistand eller samarbejde i forbindelse hermed skal indgives på grundlag af de relevante bestemmelser om gensidig retshjælp i straffesager eller på grundlag af denne konvention.

*Artikel 4***Definitioner**

I denne konvention forstås ved:

1) »nationale toldbestemmelser«: alle en medlemsstats love eller administrative bestemmelser, for hvis anvendelse toldmyndighederne i medlemsstaten er helt eller delvist ansvarlige, for så vidt angår:

— grænseoverskridende vareforsendelser, der er underlagt forbud, restriktioner eller kontrolforanstaltninger, særlig i henhold til artikel 36 og 223 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

— ikke-harmoniserede punktafgifter

2) »EF-toldbestemmelser«:

— samtlige fællesskabsbestemmelser og bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af fællesskabsbestemmelser, vedrørende indførsel, udførsel, forsendelse og opbevaring af varer, der er genstand for samhandel mellem medlemsstaterne og tredjelande samt mellem medlemsstaterne indbyr-

des for så vidt angår varer, der ikke har status som fællesskabsvarer efter artikel 9, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, eller som skal kontrolleres eller undersøges yderligere for at få fastslået deres status som fællesskabsvarer

— samtlige bestemmelser, der er vedtaget på fællesskabsplan inden for rammerne af den fælles landbrugs politik, og specifikke bestemmelser, der er truffet vedrørende varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter

— samtlige bestemmelser, der er vedtaget på fællesskabsplan vedrørende harmoniserede punktafgifter og merværdiafgift ved indførslen, samt de nationale gennemførelsesbestemmelser hertil

3) »overtrædelser«: handlinger i strid med de nationale toldbestemmelser eller EF-toldbestemmelserne, herunder bl. a.:

— deltagelse i eller forsøg på sådanne overtrædelser

— deltagelse i en kriminel organisation, der begår sådanne overtrædelser

— hvidvaskning af penge, som hidrører fra de overtrædelser, der er nævnt i dette stykke

4) »gensidig bistand«: bistand mellem toldmyndigheder i henhold til denne konvention

5) »bistanðssøgende myndighed«: en medlemsstats kompetente myndighed, som fremsætter anmodning om bistand

6) »bistanðssøgt myndighed«: en medlemsstats kompetente myndighed, til hvilken der rettes anmodning om bistand

7) »toldmyndigheder«: medlemsstaternes toldmyndigheder samt andre myndigheder, der har beføjelse til at gennemføre denne konventions bestemmelser

8) »personoplysninger«: alle oplysninger om en identificeret eller identificerbar fysisk person; ved en identificerbar person forstås en person, der kan identificeres direkte eller indirekte, bl. a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere specifikke kendetegn med hensyn til den pågældende fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet

9) »grænseoverskridende samarbejde«: samarbejde mellem toldmyndighederne på tværs af den enkelte medlemsstats grænser.

*Artikel 5***Centrale koordineringstjenester**

1. Medlemsstaterne udpeger en central tjeneste (koordineringstjeneste) inden for deres toldmyndigheder. Denne skal modtage alle anmodninger om gensidig bistand i medfør af denne konvention og sikre koordineringen af den gensidige bistand, jf. dog stk. 2. Den har også ansvaret for samarbejde med andre myndigheder, der medvirker ved ydelse af bistand i medfør af denne konvention. Medlemsstaternes koordineringstjenester står i den fornødne direkte kontakt med hinanden, navnlig i de i afsnit IV omhandlede tilfælde.

2. De centrale koordineringstjenesters virke udelukker ikke et direkte samarbejde mellem andre tjenestegrene inden for medlemsstaternes toldmyndigheder, navnlig i hastetilfælde. For at opnå effektivitet og sammenhæng skal de centrale koordineringstjenester underrettes om enhver foranstaltning, der indebærer et sådant direkte samarbejde.

3. Hvis toldmyndigheden ikke er kompetent eller kun er delvis kompetent til at behandle en bistanðsanmodning, videregiver den centrale koordineringstjeneste anmodningen til den kompetente nationale myndighed, og underretter den bistanðssøgende myndighed herom.

4. Hvis anmodningen ikke kan efterkommes af retlige eller faktiske årsager, returnerer koordineringstjenesten anmodningen til den bistanðssøgende myndighed, vedlagt en begrundelse for afslaget.

*Artikel 6***Forbindelsesofficerer**

1. Medlemsstaterne kan indgå indbyrdes aftaler om udveksling af forbindelsesofficerer på begrænset eller ubegrænset tid og på betingelser, som er aftalt indbyrdes.

2. Forbindelsesofficerer har ingen udøvende beføjelser i værtslandet.

3. Med henblik på at fremme samarbejdet mellem medlemsstaternes toldmyndigheder kan forbindelsesofficerer, efter aftale med eller på anmodning af medlemsstaternes kompetente myndigheder, have til opgave at:

- fremme og fremskynde udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne
- yde assistance ved undersøgelser, der vedrører deres hjemland eller den medlemsstat, de repræsenterer

- yde støtte ved behandlingen af bistanðsanmodninger
- rådgive og yde assistance til værtslandet i forbindelse med forberedelse og gennemførelse af grænseoverskridende operationer
- udføre andre opgaver, som medlemsstaterne måtte vedtage indbyrdes.

4. Medlemsstaterne kan bilateralt eller multilateralt aftale forbindelsesofficerernes mandat og placering. Forbindelsesofficerer kan også repræsentere en eller flere andre medlemsstaters interesser.

*Artikel 7***Legitimationspligt**

Medmindre andet er bestemt i denne konvention, skal embedsmænd fra en bistanðssøgende myndighed, der opholder sig i en anden medlemsstat med henblik på udøvelse af de rettigheder, der følger af denne konvention, til enhver tid kunne forevise en skriftlig fuldmagt, hvoraf deres identitet og officielle adkomst til at medvirke i sagen fremgår.

AFSNIT II

BISTAND EFTER ANMODNING*Artikel 8***Principper**

1. Ved ydelse af bistand efter dette afsnit optræder den bistanðssøgte myndighed eller den kompetente myndighed, som førstnævnte har indbragt sagen for, på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sit hjemland. Den udnytter med henblik herpå alle de retlige beføjelser, den har i henhold til gældende ret, for at efterkomme anmodningen.

2. Den bistanðssøgte myndighed lader denne bistand omfatte alle omstændigheder i forbindelse med overtrædelsen, der har en klar sagssammenhæng med formålet med anmodningen, uden at det er nødvendigt at fremsætte en supplerende anmodning. I tvivlstilfælde retter den bistanðssøgte myndighed først henvendelse herom til den bistanðssøgende myndighed.

*Artikel 9***Bistanðsanmodningers form og indhold**

1. Anmodninger om bistand fremsættes altid skriftligt og vedlægges den dokumentation, som er nødvendig for at efterkomme den.

2. Anmodninger efter stk. 1 skal ledsages af følgende oplysninger:

- a) navn på den bistandssøgende myndighed
- b) den foranstaltning, der ønskes iværksat
- c) formålet med og begrundelsen for anmodningen
- d) relevante love, regler og andre retsinstrumenter
- e) så nøjagtige og udtømmende oplysninger som muligt om de fysiske eller juridiske personer, der er genstand for undersøgelsen
- f) et sammendrag af sagens omstændigheder, undtagen i de i artikel 13 nævnte tilfælde.

3. Anmodningerne fremsættes på et officielt sprog i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat eller på et for denne myndighed acceptabelt sprog.

4. Når en hastende situation kræver det, accepteres mundtlige anmodninger, men de skal omgående bekræftes skriftligt.

5. Hvis anmodningen ikke opfylder de formelle krav, kan den bistandssøgte myndighed anmode om, at den rettes eller suppleres. Foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme anmodningen, kan iværksættes i mellemtiden.

6. Den bistandssøgte myndighed indvilger i at anvende en bestemt procedure efter anmodning, forudsat denne procedure ikke er i strid med love og administrative bestemmelser i den bistandssøgte medlemsstat.

Artikel 10

Anmodning om oplysninger

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed denne enhver oplysning, som gør det muligt for førstnævnte myndighed at forebygge, efterforske og straffe overtrædelser.

2. I forbindelse med meddelelsen af oplysninger vedlægges der rapporter og andre dokumenter, eller bekræftede genpartier eller uddrag heraf, der ligger til grund for de meddelte oplysninger, og som den bistandssøgte myndighed er i besiddelse af, eller som er udarbejdet eller fremskaffet med henblik på at efterkomme anmodningen om oplysninger.

3. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed kan embedsmænd, der er bemyndiget af førstnævnte myndighed, efter nærmere anvisning fra den bistandssøgte myndighed indhente oplysninger efter stk. 1 i den bistandssøgte medlemsstats kontorer. Dette gælder alle oplysninger, der fremgår af den dokumentation, som de ansatte i disse kontorer har adgang til. Disse embedsmænd har tilladelse til at tage kopier af sådan dokumentation.

Artikel 11

Anmodning om overvågning

På anmodning af den bistandssøgende myndighed skal den bistandssøgte myndighed så vidt muligt foretage eller foranledige særlig overvågning af personer, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at de har begået, er i færd med at begå eller har truffet forberedelser til at begå overtrædelser af de nationale toldbestemmelser eller af EF-toldbestemmelserne. På anmodning af den bistandssøgende myndighed overvåger den bistandssøgte myndighed ligeledes steder, transportmidler og varer, der har sammenhæng med aktiviteter, som kan være i strid med de nævnte toldbestemmelser.

Artikel 12

Anmodning om undersøgelser

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed foretager eller foranlediger den bistandssøgte myndighed passende undersøgelser af transaktioner, der er, eller forekommer den bistandssøgende myndighed at være, overtrædelser.

Den bistandssøgte myndighed meddeler den bistandssøgende myndighed resultaterne af disse undersøgelser. Artikel 10, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

2. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed kan embedsmænd udpeget af den bistandssøgende myndighed være til stede under undersøgelserne efter stk. 1. Embedsmænd fra den bistandssøgte myndighed leder undersøgelserne under hele forløbet. Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed må ikke på eget initiativ gøre brug af de beføjelser, der er tillagt embedsmænd fra den bistandssøgte myndighed. De har dog adgang til samme lokaler og samme dokumenter som sidstnævnte, ved disses mellemkomst og udelukkende til brug for de igangværende undersøgelser.

Artikel 13

Forkyndelse

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed skal den bistandssøgte myndighed, under iagttagelse af de gældende regler i den medlemsstat, hvor den er hjemmehørende, forkynde eller lade forkynde for adressaten alle dokumenter eller afgørelser hidrørende fra de kompetente myndigheder i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, vedrørende anvendelsen af denne konvention.

2. Anmodninger om forkyndelse med angivelse af indholdet i det dokument eller den afgørelse, der ønskes forkyndt, skal ledsages af en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den bistands-

søgte myndighed er hjemmehørende, idet sidstnævnte dog har ret til at give afkald på en sådan oversættelse.

Artikel 14

Anvendelse som bevismidler

De konstateringer, attester, oplysninger, dokumenter, bekræftede genparter og anden dokumentation, som embedsmænd fra den bistandssøgte myndighed fremskaffer i henhold til deres nationale lovgivning og videregiver til den bistandssøgende myndighed i forbindelse med ydelse af bistand efter artikel 10–12, kan i henhold til den nationale lovgivning anvendes som bevismidler af de kompetente instanser i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

AFSNIT III

BISTAND UDEN FORUDGÅENDE ANMODNING

Artikel 15

Princip

Den enkelte medlemsstats kompetente myndigheder yder på betingelserne i artikel 16 og 17, og under iagttagelse af eventuelle begrænsninger i den nationale lovgivning, de øvrige medlemsstats kompetente myndigheder bistand, uden at sidstnævnte på forhånd har anmodet herom.

Artikel 16

Overvågning

Den enkelte medlemsstats kompetente myndigheder skal, hvis det tjener til at forebygge, efterforske og straffe overtrædelser i en anden medlemsstat,

- a) så vidt muligt foretage den i artikel 11 omhandlede særlige overvågning eller foranledige en sådan overvågning
- b) meddele de øvrige berørte medlemsstats kompetente myndigheder de oplysninger, navnlig rapporter og andre dokumenter eller bekræftede genparter eller uddrag heraf, som de råder over vedrørende transaktioner, der har sammenhæng med en planlagt eller begået overtrædelse.

Artikel 17

Meddelelser uden forudgående anmodning

Den enkelte medlemsstats kompetente myndigheder meddeler straks de øvrige berørte medlemsstats kompetente myndigheder alle relevante oplysninger om planlagte eller

begåede overtrædelser, herunder navnlig oplysninger om de deraf berørte varer og om nye midler og metoder, der benyttes til at begå sådanne overtrædelser.

Artikel 18

Anvendelse som bevismidler

Overvågningsrapporter og oplysninger, som embedsmænd i en medlemsstat fremskaffer og fremsender til en anden medlemsstat i forbindelse med bistand uden forudgående anmodning efter artikel 15–17, kan i overensstemmelse med den nationale lovgivning anvendes som bevismidler af de kompetente instanser i den medlemsstat, der modtager oplysningerne.

AFSNIT IV

SÆRLIGE FORMER FOR SAMARBEJDE

Artikel 19

Principper

1. Toldmyndighederne samarbejder på tværs af grænserne i overensstemmelse med dette afsnit. De yder hinanden den fornødne personalemæssige og organisatoriske assistance. Anmodninger om samarbejde skal i princippet fremsættes i form af anmodninger om bistand efter artikel 9. Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed kan med den bistandssøgte myndigheds tilladelse udføre opgaver på den bistandssøgte stats område i de konkrete tilfælde, der er nævnt i dette afsnit.

Koordineringen og planlægningen af grænseoverskridende operationer varetages af de i artikel 5 omhandlede centrale koordineringstjenester.

2. Grænseoverskridende samarbejde efter stk. 1 kan gennemføres med henblik på at forebygge, efterforske og straffe overtrædelser i forbindelse med:

- a) ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben, ammunition, sprængstoffer, kulturgenstande, farligt og giftigt affald, nukleart materiale eller stoffer og udstyr, der er beregnet til fremstilling af atomvåben, biologiske og/eller kemiske våben (forbudte varer)
- b) handel med de stoffer, der er opført i tabel I og II i De Forenede Nationers konvention imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, og som er beregnet til ulovlig fremstilling af narkotika (prækursorer)
- c) ulovlig grænseoverskridende handel med afgiftspligtige varer for at unddrage sig afgiftspligten eller for på uretmæssig vis at opnå en offentlig økonomisk ydelse

i forbindelse med ind- eller udførsel af de pågældende varer, når der på grund af handelens omfang og den dermed forbundne afgifts- og subventionsrisiko er fare for, at de Europæiske Fællesskabers eller medlemsstaternes budgetter påføres betydelige udgifter

- d) al anden handel med varer, de er forbudt i henhold til EF-toldbestemmelserne eller de nationale toldbestemmelser.

3. Den bistandssøgte myndighed er ikke forpligtet til at indgå i de særlige former for samarbejde, som er omhandlet i dette afsnit, hvis den form for undersøgelse, hvorom der anmodes, er i strid med eller ikke er omfattet af den nationale lovgivning i den bistandssøgte medlemsstat. Omvendt er den bistandssøgende myndighed af samme grund berettiget til at afvise en tilsvarende form for grænseoverskridende samarbejde, som en myndighed i den bistandssøgte medlemsstat anmoder om.

4. Hvis medlemsstaternes nationale lovgivning indeholder krav herom, anmoder de berørte myndigheder deres nationale retlige myndigheder om tilladelse til at gennemføre de planlagte undersøgelser. Hvis de kompetente retlige myndigheder kun giver deres tilladelse på visse betingelser og med visse forbehold, påser de berørte myndigheder, at disse betingelser og forbehold overholdes ved gennemførelsen af undersøgelserne.

5. Når embedsmænd fra en medlemsstat i medfør af dette afsnit udfører opgaver på en anden medlemsstats område og ved deres aktion forvolder skade i denne medlemsstat, erstatter den medlemsstat, på hvis område skaden er forvoldt, skaden i overensstemmelse med sin nationale lovgivning på samme måde, som hvis skaden var forvoldt af dens egne embedsmænd. Denne medlemsstat modtager fuld erstatning fra den medlemsstat, hvis embedsmænd har forvoldt skaden, for de beløb, den har udbetalt til de skadelidte eller andre berettigede personer eller institutioner.

6. Uanset forpligtelsen til at erstatte skader i henhold til stk. 5, anden punktum, giver hver enkelt medlemsstat i det i stk. 5, første punktum, nævnte tilfælde afkald på at kræve skadeserstatning fra en anden medlemsstat, dog med forbehold af dens eventuelle rettigheder over for tredjemand.

7. Oplysninger, som embedsmænd er kommet i besiddelse af under grænseoverskridende samarbejde efter artikel 20–24, kan i overensstemmelse med den nationale lovgivning og med forbehold af særlige betingelser, som stilles af de kompetente myndigheder i den stat, hvor oplysningerne er indhentet, anvendes som bevismidler af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har modtaget oplysningerne.

8. Under gennemførelsen af de aktioner, der er omhandlet i artikel 20–24, sidestilles embedsmænd, der udfører

opgaver på en anden medlemsstats område, med denne medlemsstats egne embedsmænd for så vidt angår overtrædelser, som de bliver ofre for eller selv begår.

Artikel 20

Forfølgelse over grænserne

1. Hvis en medlemsstats toldembedsmænd i deres egen stat har optaget forfølgelse af en person, der er antruffet på fersk gerning i færd med at begå en af de i artikel 19, stk. 2, omhandlede overtrædelser, som kan medføre udlevering, eller medvirke til en sådan overtrædelse, kan de fortsætte forfølgelsen ind på en anden medlemsstats område uden forinden at have indhentet tilladelse hertil, når der ikke inden grænsepassagen var tid til at underrette den anden medlemsstats kompetente myndigheder, eller når disse myndigheder ikke kunne nå frem i tide til at overtage forfølgelsen.

De forfølgende embedsmænd skal senest ved grænsepassagen tage kontakt med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område forfølgelsen fortsættes. Forfølgelsen indstilles, så snart den medlemsstat, på hvis område forfølgelsen finder sted, kræver det. De kompetente myndigheder i denne medlemsstat skal på anmodning af de forfølgende embedsmænd pågribe den forfulgte og fastslå vedkommendes identitet eller anholde ham. Medlemsstaterne meddeler depositaren, hvilke forfølgende embedsmænd denne bestemmelse omfatter; depositaren gør de øvrige medlemsstater bekendt hermed.

2. Forfølgelsen foregår på følgende betingelser, som er fastlagt i den i stk. 6 omhandlede erklæring:

- a) De forfølgende embedsmænd har ikke ret til at standse den forfulgte.
- b) Hvis forfølgelsen ikke er krævet indstillet, og de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område forfølgelsen finder sted, ikke kan overtage forfølgelsen i tide, kan de forfølgende embedsmænd dog standse den forfulgte, indtil embedsmænd i denne medlemsstat, som straks skal underrettes, kan fastslå den forfulgtes identitet eller anholde ham.

3. Forfølgelsen foregår i overensstemmelse med stk. 1 og 2 på en af følgende betingelser, som er fastlagt i den i stk. 6 omhandlede erklæring:

- a) inden for et givet område eller et givet tidsrum efter grænsepassagen som fastlagt i erklæringen

b) uden geografisk eller tidsmæssig begrænsning.

dette gælder også, selv om den forfulgte ikke er blevet anholdt

4. Forfølgelsen må kun finde sted på følgende almindelige betingelser:

a) de forfølgende embedsmænd skal overholde bestemmelserne i denne artikel og lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område de opererer; de skal efterkomme påbud fra de kompetente myndigheder i denne medlemsstat

h) myndighederne i de forfølgende embedsmænds hjemland skal efter anmodning fra myndighederne i den medlemsstat, på hvis område forfølgelsen fandt sted, bistå ved den efterfølgende efterforskning, herunder også ved retsforfølgning.

b) når forfølgelsen forgår på havet, skal den, når den forsætter på det åbne hav eller i den eksklusive økonomiske zone, finde sted i overensstemmelse med den internationale havret, som den fremgår af De Forenede Nationers havretskonvention, og, når den foregår på en anden medlemsstats område, i henhold til bestemmelserne i denne artikel

5. En person, som under den i stk. 2 nævnte operation er blevet anholdt af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor forfølgelsen finder sted, kan uanset sin nationalitet tilbageholdes med henblik på afhøring. De relevante bestemmelser i den nationale lovgivning finder tilsvarende anvendelse.

c) de forfølgende embedsmænd har ikke adgang til private boliger og steder, der ikke er tilgængelige for offentligheden

Hvis personen ikke er statsborger i den medlemsstat, på hvis område han blev anholdt, skal vedkommende sættes på fri fod senest seks timer efter anholdelsen, tiden mellem midnat og kl. 9 ikke medregnet, medmindre de kompetente myndigheder i denne medlemsstat forinden har modtaget en begæring under en hvilken som helst form om foreløbig anholdelse og fængsling af vedkommende med henblik på udlevering.

d) de forfølgende embedsmænd skal let kunne identificeres, enten ved hjælp af uniform, armbind eller anordninger anbragt på deres transportmiddel; de må ikke uden førnævnte kendetegn være civilklædte og benytte civile patruljevogne; de skal til enhver tid kunne legitimere sig som embedsmænd

6. Ved undertegnelsen af denne konvention afgiver hver enkelt medlemsstat en erklæring, hvori den på grundlag af bestemmelserne i stk. 2, 3 og 4 fastlægger betingelserne for forfølgelse på sit område.

e) de forfølgende embedsmænd kan medføre deres tjenestevåben under forfølgelsen, medmindre i) den bistandsøgte medlemsstat har fremsat en generel erklæring om, at der aldrig må bringes våben ind på dens område, eller ii) den bistandsøgte medlemsstat udtrykkelig har modsat sig dette. I situationer, hvor embedsmænd fra en anden medlemsstat har lov til at medføre tjenestevåben, må våbnene kun benyttes i tilfælde af nødværge

En medlemsstat kan til enhver tid lade sin erklæring erstatte af en ny, forudsat at den ikke indskrænker den foregåendes rækkevidde.

f) med henblik på fremstilling for de kompetente myndigheder må den forfulgte efter pågribelse, jf. stk. 2, litra b), kun underkastes sikkerhedsmæssig kropsvisitering; den pågældende må lægges i håndjern under transport, og genstande i den forfulgtes besiddelse må beslaglægges

En erklæring afgives efter samråd med hver enkelt af de berørte medlemsstater, og der tilstræbes ensartede regler i disse stater.

7. Medlemsstaterne kan bilateralt udvide anvendelsesområdet for stk. 1 og vedtage supplerende gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

g) efter hver operation som nævnt i stk. 1, 2 og 3 aflægger de forfølgende embedsmænd ved personligt fremmøde rapport til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område operationen fandt sted; hvis disse myndigheder anmoder derom, skal de stå til rådighed, indtil alle omstændigheder i forbindelse med deres operation er tilstrækkeligt belyst;

8. Hver enkelt medlemsstat kan samtidig med deponeeringen af sine vedtagelsesinstrumenter erklære, at den ikke er bundet af denne artikel eller en del heraf. Denne erklæring kan til enhver tid trækkes tilbage.

Artikel 21

Observation over grænserne

1. Hvis en medlemsstats toldembedsmænd i den pågældende stat holder en person under observation, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at vedkommende er impliceret i en af de i artikel 19, stk. 2, omhandlede overtrædelser, kan de fortsætte denne observation på en

anden medlemsstats område, når denne har givet sin tilladelse hertil efter forinden at have modtaget en anmodning om bistand. Der kan knyttes betingelser til denne tilladelse.

Medlemsstaterne meddeler depositaren, hvilke embedsmænd denne bestemmelse omfatter; depositaren giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

Observationen skal efter anmodning overlades til embedsmændene i den medlemsstat, på hvis område den finder sted.

Anmodninger efter første afsnit rettes til den myndighed, som hver medlemsstat har udpeget, og som er kompetent til at give en sådan tilladelse eller videresende anmodningen.

Medlemsstaterne meddeler depositaren, hvilken myndighed den har udpeget med henblik herpå; depositaren giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

2. Hvis det i særligt hastende tilfælde ikke er muligt forinden at anmode den anden medlemsstat om tilladelse, kan de embedsmænd, der observerer en person, om hvem der er alvorlige grund til at antage, at vedkommende er impliceret i en af de i artikel 19, stk. 2, omhandlede overtrædelser, fortsætte observationen på den anden side af grænsen på følgende betingelser:

- a) de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område observationen fortsættes, skal omgående, allerede mens observationen finder sted, underrettes om, at grænsen vil blive passeret
- b) der skal straks indgives en anmodning efter stk. 1 med en begrundelse for, at grænsen blev passeret uden forudgående tilladelse.

Observationen indstilles i samme øjeblik, den medlemsstat, på hvis område den finder sted, kræver det som følge af underretning efter litra a) eller anmodning efter litra b), eller hvis tilladelse ikke foreligger fem timer efter grænsepassagen.

3. Observation efter stk. 1 og 2 må udelukkende finde sted på følgende almindelige betingelser:

- a) de observerende embedsmænd skal overholde bestemmelserne i denne artikel og lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område de opererer; de skal efterkomme påbud fra de kompetente myndigheder i denne medlemsstat

b) bortset fra de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, skal embedsmændene under observationen kunne forevise dokumentation for, at der er meddelt tilladelse

c) de observerende embedsmænd skal til enhver tid kunne legitimere sig som embedsmænd

d) de observerende embedsmænd kan medføre deres tjenestevåben under observationen, medmindre i) den bistandssøgte medlemsstat har fremsat en generel erklæring om, at der aldrig må bringes våben ind på dens område, eller ii) den bistandssøgte medlemsstat udtrykkelig har modsat sig dette. I situationer, hvor embedsmænd fra en anden medlemsstat har lov til at medføre tjenestevåben, må våbnene kun benyttes i tilfælde af nødværge

e) embedsmændene har ikke adgang til private boliger og steder, der ikke er tilgængelige for offentligheden

f) de må hverken standse eller anholde den observerede person

g) for hver operation indgives der rapport til myndighederne i den medlemsstat, på hvis område operationen fandt sted; der kan kræves personligt fremmøde af de pågældende embedsmænd

h) myndighederne i de observerende embedsmænds hjemland skal efter anmodning fra myndighederne i den medlemsstat, på hvis område observationen fandt sted, bistå dem ved den efterfølgende efterforskning, herunder også ved retsforfølgning.

4. Medlemsstaterne kan bilateralt udvide denne artikels anvendelsesområde og vedtage supplerende gennemførelsesbestemmelser herfor.

5. Hver enkelt medlemsstat kan samtidig med deponeringen af sine vedtagelsesinstrumenter erklære, at den ikke er bundet af denne artikel eller en del heraf. Denne erklæring kan til enhver tid trækkes tilbage.

Artikel 22

Kontrollerede leverancer

1. Hver medlemsstat forpligter sig til på begæring af en anden medlemsstat at tillade kontrollerede leverancer på sit område som led i en strafferetlig efterforskning af overtrædelser, som kan medføre udlevering.

2. Beslutning om anvendelse af kontrollerede leverancer træffes konkret i hvert enkelt tilfælde af de kompetente myndigheder i den bistandssøgte medlemsstat under hen- syn til denne medlemsstats nationale ret.

3. Gennemførelsen af kontrollerede leverancer finder sted efter procedurerne i den bistandssøgte medlemsstat. De kompetente myndigheder i denne medlemsstat udfører og leder operationerne.

De overtager kontrollen med leverancen ved grænsepassa- gen eller på et aftalt sted for at undgå afbrydelser af kontrollen. De sørger for, at den videre transport hele tiden holdes under observation på en sådan måde, at de til enhver tid har mulighed for at pågribe gerningsmæn- dene og beslaglægge varerne.

4. Forsendelser, i forbindelse med hvilke der tillades kontrolleret leverance, kan med de berørte medlemssta- ters samtykke standses og få tilladelse til at fortsætte med det oprindelige indhold intakt eller fjernet eller helt eller delvis erstattet med andre varer.

Artikel 23

Diskrete undersøgelser

1. Den bistandssøgte myndighed kan efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed tillade, at embeds- mænd fra den bistandssøgende medlemsstats toldmyndig- heder eller embedsmænd, der handler på disse myndighe- ders vegne, og som opererer under falsk identitet (diskrete undersøgere), opererer på den bistandssøgte medlemsstats område. Den bistandssøgende myndighed fremsætter kun anmodning herom, hvis det ville være yderst vanskeligt at opklare sagen uden at gribe til de overvejede foranstaltninger. De nævnte embedsmænd har som led i udførelsen af deres opgave beføjelse til at indsamle oplysninger og etablere kontakter til mistænkte eller andre personer i deres omgangskreds.

2. Diskrete undersøgelser i den bistandssøgte medlems- stat skal have begrænset varighed. Forberedelsen og ledel- sen af undersøgelserne sker i nært samarbejde mellem de berørte myndigheder i den bistandssøgte og den bistands- søgende medlemsstat.

3. Betingelserne for anvendelsen af diskrete undersøgel- ser samt for gennemførelsen heraf fastsættes af den bistandssøgte myndighed efter dennes nationale lovgiv- ning. Hvis der i forbindelse med diskrete undersøgelser fremkommer oplysninger om andre overtrædelser end dem, der er omfattet af den oprindelige anmodning, fastsættes betingelserne for, hvad disse oplysninger må

anvendes til, også af den bistandssøgte myndighed efter dennes nationale lovgivning.

4. Den bistandssøgte myndighed yder den nødvendige personalemæssige og tekniske støtte. Den træffer foran- staltninger til at beskytte de i stk. 1 nævnte embedsmænd under udførelsen af deres opgave i den bistandssøgte medlemsstat.

5. Hver enkelt medlemsstat kan samtidig med deponer- ingen af sine vedtagelsesinstrumenter erklære, at den ikke er bundet af denne artikel eller en del heraf. Denne erklæring kan til enhver tid trækkes tilbage.

Artikel 24

Fælles særlige efterforskningshold

1. Flere medlemsstaters myndigheder kan efter fælles overenskomst nedsætte et fælles særligt efterforsknings- hold hjemmehørende i en medlemsstat og bestående af embedsmænd, der er specialiserede på de relevante områ- der.

Det fælles særlige efterforskningshold skal have følgende opgaver:

- gennemførelse af vanskelige og krævende undersøgel- ser med henblik på opklaring af konkrete overtrædel- ser, som kræver en koordineret, samtidig indsats i de berørte medlemsstater
- koordinering af den fælles indsats med henblik på at forebygge og afsløre bestemte former for overtrædel- ser og tilvejebringe oplysninger om de involverede personer, deres kontakter samt metoder.

2. Der gælder følgende regler for de fælles særlige efter- forskningshold:

- a) de nedsættes udelukkende med henblik på et bestemt formål og for et begrænset tidsrum
- b) de ledes af en embedsmand fra den medlemsstat, hvor efterforskningsholdet skal operere
- c) de deltagende embedsmænd skal overholde lovgivnin- gen i den medlemsstat, på hvis område efter- forskningsholdet skal operere
- d) den medlemsstat, på hvis område efterforskningshol- det skal operere, skaber de nødvendige organisatori- ske forudsætninger for operationen.

3. Deltagelse i et efterforskningshold giver ikke de pågældende embedsmænd udøvende beføjelser på en anden medlemsstats område.

AFSNIT V

DATABESKYTTELSE

Artikel 25

Databeskyttelse ved dataudveksling

1. Under udvekslingen af oplysninger tager toldmyndighederne i hvert enkelt tilfælde hensyn til behovet for beskyttelse af personoplysninger. De skal overholde de gældende bestemmelser i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger. Af hensyn til databeskyttelse kan en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 2 stille betingelser for en anden medlemsstats behandling af oplysninger, som den har modtaget.

2. Med forbehold af bestemmelserne i konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet gælder nedenstående bestemmelser for videregivelse af personoplysninger i medfør af nærværende konvention:

- a) Den modtagende myndighed må kun behandle personoplysningerne med henblik på det i artikel 1, stk. 1, anførte formål. Den kan uden forudgående samtykke fra den medlemsstat, der har fremsendt dem, videregive dem til sine toldmyndigheder, retsforfølgende myndigheder og retsinstanser for at sætte dem i stand til at forfølge og straffe overtrædelser, jf. artikel 4, nr. 3. I alle andre tilfælde er det nødvendigt at indhente samtykke fra den medlemsstat, der har givet oplysningerne.
- b) Den videregivende medlemsstats myndighed påser, at oplysningerne er korrekte og ajourførte. Hvis det viser sig, at der er videregivet ukorrekte oplysninger eller oplysninger, som ikke burde være videregivet, eller at det senere viser sig nødvendigt at tilintetgøre lovligt videregivne oplysninger i overensstemmelse med lovgivningen i den videregivende medlemsstat, underrettes den modtagende myndighed straks herom. Denne skal rette eller tilintetgøre oplysningerne. Hvis den modtagende myndighed har grund til at tro, at de videregivne oplysninger er ukorrekte eller bør tilintetgøres, underretter den den videregivende medlemsstat herom.
- c) I tilfælde, hvor videregivne oplysninger efter lovgivningen i den videregivende medlemsstat burde tilintetgøres eller ændres, skal de berørte personer have ret til at få oplysningerne berigtiget.

d) De berørte myndigheder registrerer fremsendelsen og modtagelsen af de udvekslede oplysninger.

e) Den videregivende og den modtagende myndighed skal på anmodning fra den pågældende underrette vedkommende om de oplysninger, der er udleveret vedrørende ham, samt om det formål, til hvilket de påtænkes anvendt. Der er ingen underretningspligt, hvis det ved en afvejning viser sig, at offentlighedens interesse i, at oplysningerne tilbageholdes, vejer tungere end vedkommendes interesse i at blive underrettet. I øvrigt er vedkommendes ret til at blive underrettet om de oplysninger, der er videregivet vedrørende ham, underlagt den nationale lovgivning og praksis i den medlemsstat, på hvis område der anmodes om oplysninger. Inden det bestemmes, om der skal gives oplysninger, skal den videregivende myndighed have lejlighed til at blive hørt.

f) Medlemsstaterne er i henhold til deres nationale lovgivning og praksis ansvarlige for enhver skade, der tilføjes personer som følge af behandlingen af de videregivne oplysninger i den pågældende medlemsstat. Dette gælder også, hvis skaden skyldes, at der er videregivet ukorrekte oplysninger, eller fordi den videregivende myndighed har videregivet oplysninger i modstrid med konventionen.

g) De videregivne oplysninger opbevares ikke længere end nødvendigt af hensyn til formålet med videregivelsen. Den berørte medlemsstat undersøger ved lejlighed, om det er nødvendigt fortsat at opbevare dem.

h) Oplysningerne skal i hvert fald nyde mindst samme beskyttelse som den, modtagerlandet giver oplysninger af lignende art.

i) Hver enkelt medlemsstat træffer passende foranstaltninger for ved hjælp af effektiv kontrol at sikre, at denne artikel overholdes. Den enkelte medlemsstat kan overdrage disse kontrolopgaver til den nationale tilsynsmyndighed, der er omhandlet i artikel 17 i konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet.

3. I denne artikel skal udtrykket »behandling af personoplysninger« forstås som defineret i artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådet direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

AFSNIT VI

FORTOLKNING AF KONVENTIONEN

Artikel 26

Domstolen

1. De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at afgøre alle tvister mellem medlemsstaterne vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, hvis sådanne tvister ikke kan bilægges af Rådet inden seks måneder efter, at et medlem af Rådet har forelagt det sagen.

2. De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at afgøre alle tvister mellem medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, som ikke har kunnet løses ved forhandling. En sådan tvist kan indbringes for Domstolen efter udløbet af en frist på seks måneder fra den dato, hvor en af parterne har meddelt den anden part, at der foreligger en tvist.

3. De Europæiske Fællesskabers Domstol har på de betingelser, der er fastsat i stk. 4-7, kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af denne konvention.

4. I en erklæring fremsat i forbindelse med undertegnelsen af denne konvention eller på et senere tidspunkt vil en medlemsstat kunne godkende, at De Europæiske Fællesskabers Domstol får kompetence til at træffe præjudiciel afgørelse om fortolkningen af denne konvention på betingelserne i stk. 5, litra a) eller litra b).

5. En medlemsstat, der fremsætter en erklæring i henhold til stk. 4, anfører, at enten

- a) kan en ret i denne medlemsstat, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, anmode De Europæiske Fællesskabers Domstol om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål, der rejses under en retssag ved denne ret, og som angår fortolkningen af denne konvention, når den pågældende ret skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, eller
- b) kan en ret i denne medlemsstat anmode De Europæiske Fællesskabers Domstol om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål, der rejses under en retssag ved denne ret, og som angår fortolkningen af denne konvention, når den pågældende ret skønner,

at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom.

6. Protokollen vedrørende statuten for De Europæiske Fællesskabers Domstol og dennes procesreglement finder anvendelse.

7. En medlemsstat kan, uanset om den har fremsat en erklæring i henhold til stk. 4, indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til De Europæiske Fællesskabers Domstol i sager, som er forelagt den i medfør af stk. 5.

8. Domstolen har ingen kompetence til at prøve gyldigheden eller proportionaliteten af operationer, som udføres af de kompetente retshåndhævende myndigheder i henhold til denne konvention, eller til at udtale sig om udøvelsen af medlemsstaternes beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

AFSNIT VII

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 27

Fortrolighed

Toldmyndighederne tager i hver enkelt tilfælde, hvor der udveksles oplysninger, hensyn til behovet for hemmeligholdelse af forundersøgelsen. Med henblik herpå kan medlemsstaten stille betingelser for, hvordan en anden medlemsstat, som oplysningerne videregives til, må anvende disse.

Artikel 28

Undtagelser fra pligten til at yde bistand

1. Denne konvention forpligter ikke myndighederne i medlemsstaterne til at yde hinanden gensidig bistand, hvis dette kan være til skade for denne stats offentlige orden eller andre væsentlige interesser, især på databeskyttelsesområdet, eller når omfanget af den aktion, der anmodes om, især i forbindelse med de særlige former for samarbejde i henhold til afsnit IV, helt klart står i misforhold til grovheden af den formodede overtrædelse. I disse tilfælde kan det nægtes helt eller delvis at yde bistand, eller denne kan gøres afhængig af, at visse betingelser overholdes.

2. Ethvert afslag på bistand skal begrundes.

*Artikel 29***Udgifter**

1. Medlemsstaterne giver normalt afkald på alle krav om godtgørelse af udgifter, som er påløbet under gennemførelsen af denne konvention, undtagen udgifter til aflønning af eksperter.
2. Hvis imødekommelsen af anmodningen medfører udgifter af væsentlig og ekstraordinær karakter, konsulterer toldmyndighederne hinanden for at fastlægge de betingelser, hvorpå en anmodning skal efterkommes, samt den måde, hvorpå udgifterne skal afholdes.

*Artikel 30***Forbehold**

1. Der kan ikke tages andre forbehold med hensyn til denne konvention end de i artikel 20, stk. 8, artikel 21, stk. 5, og artikel 23, stk. 5, omhandlede.
2. Medlemsstater, der allerede har indgået indbyrdes aftaler inden for de områder, der er omfattet af afsnit IV i denne konvention, kan kun tage forbehold i medfør af stk. 1, hvis forbeholdene ikke berører deres forpligtelser i henhold til disse aftaler.
3. På samme måde berøres forpligtelserne i henhold til bestemmelserne i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, der indeholder regler om et styrket samarbejde, ikke af nærværende konvention for så vidt angår forbindelserne mellem de medlemsstater, der er forpligtet i henhold til de pågældende bestemmelser.

*Artikel 31***Geografisk anvendelse**

1. Denne konvention finder anvendelse på medlemsstaternes områder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾, som ændret i medfør af akten vedrørende betingelserne for Republikken Østrigs, Republikken Finland og Kongeriget Sveriges tiltrædelse samt tilpasningerne af de traktater, som Unionen bygger på⁽²⁾, og ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996⁽³⁾, herunder tillige for Forbundsrepublikken Tysk-

lands vedkommende øen Helgoland og Büsingen-området (inden for rammerne af og i henhold til traktaten mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Det Schweiziske Forbund om integreringen af Büsingen am Hochrhein i Det Schweiziske Forbunds toldområde af 23. november 1964, eller den nuværende version heraf) og for Den Italienske Republiks vedkommende kommunerne Livigno og Campione d'Italia, samt på det søterritorium, de indre farvande og det luftrum, der er knyttet til medlemsstaternes områder.

2. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, kan tilpasse stk. 1 til enhver ændring af de heri omhandlede bestemmelser i EF-retten.

*Artikel 32***Ikrafttræden**

1. Medlemsstaterne vedtager denne konvention i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.
2. Medlemsstaterne giver depositaren notifikation om afslutningen af de procedurer, der efter deres forfatningsmæssige bestemmelser kræves for at vedtage konventionen.
3. Denne konvention træder i kraft 90 dage efter, at den i stk. 2 omhandlede notifikation er afgivet af den sidste af de stater, som på tidspunktet for Rådets vedtagelse af retsakten om udarbejdelse af denne konvention var medlem af Den Europæiske Union.
4. Indtil denne konvention træder i kraft, kan enhver medlemsstat, når den afgiver den i stk. 2 omhandlede notifikation eller på et hvilket som helst andet senere tidspunkt, erklære, at konventionen, med undtagelse af artikel 26 heri, for dens eget vedkommende finder anvendelse i dens forbindelser med de medlemsstater, der har afgivet samme erklæring. Sådanne erklæringer træder i kraft 90 dage efter deponeringen.
5. Denne konvention finder kun anvendelse på begæringen, der fremsættes efter dens ikrafttræden eller efter dens anvendelse i forbindelserne mellem den bistandssøgte medlemsstat og den bistandssøgende medlemsstat.
6. På datoen for denne konventions ikrafttræden ophæves konventionen af 7. september 1967 om gensidig bistand mellem toldforvaltningerne.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 1 af 1.1.1995, s. 181.

⁽³⁾ EFT L 17 af 21.1.1997, s. 2.

*Artikel 33***Tiltrædelse**

1. Denne konvention er åben for tiltrædelse af stater, der bliver medlem af Den Europæiske Union.
2. Teksten til konventionen på den tiltrædende medlemsstats sprog, som udformet af Rådet for Den Europæiske Union, er autentisk.
3. Tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos depositaren.
4. Denne konvention træder i kraft for alle tiltrædende medlemsstater 90 dage efter deponeringen af deres tiltrædelsesinstrument eller på den dato, hvor konventionen træder i kraft, hvis den endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af nævnte periode på 90 dage.
5. Artikel 32, stk. 4, finder anvendelse på de tiltrædende medlemsstater, hvis denne konvention endnu ikke er trådt i kraft ved deponeringen af deres tiltrædelsesinstrument.

*Artikel 34***Ændringer**

1. Medlemsstater, der er høje kontraherende parter, kan foreslå ændringer til denne konvention. Alle ændringsfor-

slag sendes til depositaren, der underretter Rådet og Kommissionen herom.

2. Ændringer til konventionen fastlægges af Rådet, der anbefaler medlemsstaterne at vedtage dem i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser, jf. dog artikel 31, stk. 2.

3. Ændringer, der fastlægges i overensstemmelse med stk. 2, træder i kraft efter bestemmelserne i artikel 32, stk. 3.

*Artikel 35***Depositær**

1. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er depositær for denne konvention.

2. Depositæren offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en oversigt over vedtagelser og tiltrædelser, iværksættelse samt erklæringer og forbehold og enhver anden meddelelse vedrørende denne konvention.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá Fhianú sin, chuir la Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente Convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekræftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el dieciocho de diciembre de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den attende december nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am achtzehnten Dezember neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκαοκτώ Δεκεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα· κάθε κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό και κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the eighteenth day of December in the year one thousand nine hundred and ninety-seven in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le dix-huit décembre mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chaque texte faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil ar an ochtú lá déag de Nollaig sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì diciotto dicembre millenovecentonovantasette, in un unico esemplare, in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede, e depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de achttiende december negentienhonderd zevenennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em dezoito de Dezembro de mil novecentos e noventa e sete em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdeksantentoista päivänä joulukuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä yhtenä alkuperäiskappaleena, joka talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon ja jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Som skedde i Bryssel den artonde december nittonhundra nittiosju i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, vilket skall deponeras i arkivet vid generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd.

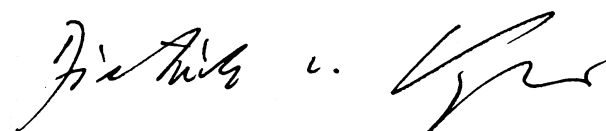
Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

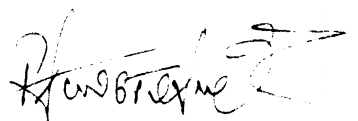
For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

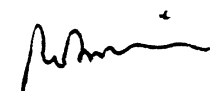
Για την κυβέρνηση Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

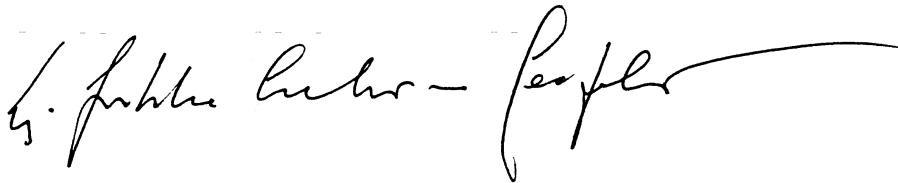
Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

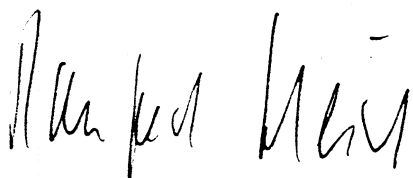
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

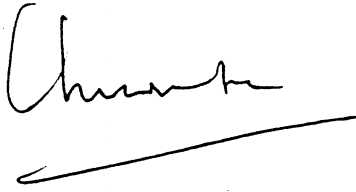
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

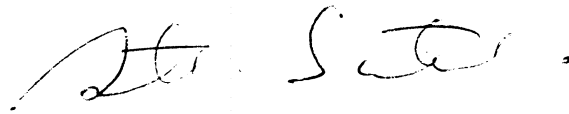
Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På Konungariket Sveriges vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

BILAG

ERKLÆRINGER, SOM SKAL KNYTTES TIL KONVENTIONEN OG OFFENTLIGGØRES I DE EUROPEISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE

1. Ad artikel 1, stk. 1, og artikel 28

Under henvisning til undtagelserne fra pligten til at yde bistand som omhandlet i artikel 28 i denne konvention erklærer Italien, at imødekommelsen af anmodninger om gensidig bistand i henhold til denne konvention vedrørende overtrædelser, som ifølge italiensk ret ikke udgør overtrædelser af nationale todbestemmelser eller EF-toldbestemmelser — af grunde, der skyldes kompetencefordelingen mellem de nationale myndigheder vedrørende forebyggelse og forfølgning af forbrydelser — vil kunne være til skade for den offentlige orden eller andre væsentlige nationale interesser.

2. Ad artikel 1, stk. 2, og artikel 3, stk. 2

Danmark og Finland erklærer, at de fortolker ordene »retlige myndigheder« eller »retlig myndighed« i konventionens artikel 1, stk. 2, og artikel 3, stk. 2, som anført i de erklæringer, de har fremsat i medfør af artikel 24 i den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager, undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg.

3. Ad artikel 4, stk. 3, andet led

Danmark erklærer, at for dets vedkommende dækker artikel 4, stk. 3, andet led, kun handlinger, hvorved en person deltager i en eller flere af de overtrædelser, der begås af en gruppe personer, der handler med et fælles formål, herunder situationer, hvor den pågældende person ikke deltager i selve udførelsen af den eller de pågældende overtrædelser; en sådan deltagelse skal være baseret på kendskab til gruppens formål og generelle kriminelle virksomhed eller på kendskab til, at gruppen har til hensigt at begå de(n) pågældende overtrædelse(r).

4. Ad Artikel 4, stk. 3, tredje led

Danmark erklærer, at for dets vedkommende finder artikel 4, stk. 3, tredje led, kun anvendelse på prædikatforbrydelser, i forbindelse med hvilke hæleri til enhver tid er strafbart i henhold til dansk lovgivning, herunder § 191a i straffeloven om narkotikahæleri og § 284 i straffeloven om hæleri i forbindelse med indsmugling af særlig grov karakter.

5. Ad artikel 6, stk. 4

Danmark, Finland og Sverige erklærer, at de forbindelsesofficerer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4, også kan repræsentere Norges og Islands interesser og omvendt. De fem nordiske lande indgik i 1982 en ordning, hvorefter udstationerede forbindelsesofficerer fra et af de berørte lande også repræsenterer de andre nordiske lande. Denne ordning blev indført for at styrke bekæmpelsen af den ulovlige narkotikahandel og begrænse de enkelte landes økonomiske byrde ved udstationering af forbindelsesofficerer. Danmark, Finland og Sverige tillægger det stor betydning, af denne meget velfungerende ordning kan fortsætte.

6. Ad Artikel 20, stk. 8

Danmark erklærer, at det kan acceptere bestemmelserne i artikel 20 på følgende betingelser:

Når en anden medlemsstats toldmyndigheder foretager en forfølgelse over grænserne til vands eller i luften, kan en sådan forfølgelse kun fortsættes ind på dansk område, herunder dansk søterritorium og luftrummet over dansk område og søterritorium, hvis de kompetente danske myndigheder på forhånd har fået meddelelse herom.

7. Ad artikel 21, stk. 5

Danmark erklærer, at det kan acceptere bestemmelserne i artikel 21 på følgende betingelser:

Observation over grænserne uden forudgående tilladelse må kun finde sted i henhold til artikel 21, stk. 2 og 3, hvis der er tungtvejende grunde til at antage, at de observerede personer er involveret i en af de i artikel 19, stk. 2, omhandlede overtrædelser, som kan medføre udlevering.

8. Ad *artikel 25, stk. 2, nr. i)*

Medlemsstaterne forpligter sig til at underrette hinanden i Rådet om de foranstaltninger, der træffes for at sikre, at de i nr. i) omhandlede forpligtelser opfyldes.

9. *Erklæring i medfør af artikel 26, stk. 4*

I forbindelse med undertegnelsen af denne konvention erklærer følgende medlemsstater, at de accepterer EF-Domstolens kompetence efter retningslinjerne i artikel 26, stk. 5:

- Irland efter retningslinjerne i artikel 26, stk. 5, litra a)
 - Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellenke Republik, Den Italienske Republik og Republikken Østrig efter retningslinjerne i artikel 26, stk. 5, litra b).
-

ERKLÆRING

Forbundsrepublikken Tyskland, Den Italienske Republik og Republikken Østrig forbeholder sig ret til i deres nationale lovgivning at fastsætte, at når der rejses spørgsmål angående fortolkningen af konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne i en sag, der verserer for en national retsinstans, hvis afgørelser ikke kan ankes inden for det nationale retssystem, skal denne retsinstans forelægge spørgsmålet for Domstolen.
